

Možná si vzpomínáš na tu noc páteční
která nás nad ránem změnila navždycky
Noc, kdy nic netlačí v posteli z bodláčí
kdy měsíc zhasíná na láhvi od vína
S rukama od krve milovat poprvé
najednou všechno říct a nechtít ublížit

Možná si vzpomínáš na ten den poslední
v rádiu zpívali o láskách nevšedních
Do louží v ulicích padal sníh, šedivej jak náš byt
a víno na stole nebyl čas otevřít

Někdo z nás spálil most přes řeku Lhostejnost
nezbyl nám žádněj cit, už ani nenávist
košile svatební potrhal vítr dní
ten, kdo nám zastele studený postelev
kdo mi tvý objetí vymaže z paměti
tvá jizva na dlani a kalná svítání jsou pryč
jen tenhle prázdněj byt tu zbyl
jen tenhle divnej byt mi zbyl

Nezbyl nám žádněj cit, už ani nenávist
košile svatební potrhal vítr dní
tak, kdo nám zastele studený postelev
kdo mi tvý objetí vymaže z paměti